

[Svend Åge Petersen]

er ganske mange, der interesserer sig for ejerboligen i dette land, sågar også Socialdemokratiet, og for at fjerne disse bekymringer vil jeg gerne fremhæve et par af disse forhold.

For det første indeholder regeringens oprindelige lovforslag, der blev fremsat i Folketinget den 7. oktober 1986, en bestemmelse, hvorefter lån til ejerskifte kan ydes efter de hidtidige regler på grundlag af skriftlig aftale, der er indgået senest den 6. oktober 1986. Det vil altså sige, at har man en slutseddel med dato senest 6. oktober, skal man ikke være bekymret for dette indgreb.

Det andet forhold, der har givet anledning til bange anelser også i udvalget, efter de deputationer, vi har modtaget, har været, at der var nogle ganske få mennesker i dette land, som stod i den situation, at de havde købt en ejendom efter de gamle regler, men ikke have fået solgt efter de gamle regler. Dette er der nu taget højde for ved, at der er stillet det ændringsforslag, at den, der har indleveret slutseddel eller skøde til tinglysning senest den 6. oktober 1986, samtidig med at lånsøger ikke har fået solgt det gamle hus, kan få belånt det gamle hus efter de gamle regler, vel at mærke når der for det gamle hus foreligger et lånetilbud dateret den 6. oktober 1986 eller før. Men en slutseddel er her ikke nødvendig, og det vil sige, tror jeg i hvert fald, at vi fanger stort set alle dem, der måtte være i denne lidt specielle problemstilling. Med de omtalte forhold mener vi at det er sikret, at ingen på en urimelig måde kommer i klemme.

Vicedirektør Gert Nielsen fra Boligselskabernes Landsforening er i Middagsradioavisen blevet citeret for, at indskud til almennyttige boliger med dette lovforslag vil blive belagt med renteaftgiften. Det er principielt også rigtigt, men jeg synes, det er væsentligt, at vi får set på, hvad det er for to forhold, der gør sig gældende ved sådanne indskud. Et typisk indskud i den almennyttige boligsektor er på 16.000 kr. Jamen hvad er det så, vi taler om, når vi taler om renteaftgiften? Vi taler om et beløb på 29 kr. om måneden. Jeg synes, det er væsentligt at se på talstørrelsen i dette eksempel, for så er det måske lidt klarere, med hvilken hidsigthed man skal drøfte det såkaldte problem.

Den anden situation, der gælder for den almennyttige sektor, er de tilfælde, hvor den boligsøgende er økonomisk sådan stillet, at

det er kommunen, der yder rente- og afdragsfrit lån til den boligsøgendes indskud. Dette lån er rentefrit, som jeg sagde, men det er det i de 5 første år, hvorefter der vil blive betalt en rente på 6½ pct. Interessant vel for dette Folketing, at noget kan gøres for 6½ pct., men det har man jo vedtaget. En meget lav rente.

Boligministeren har derudover i udvalget lovet, at der i november måned vil komme et forslag om netop dette problem, at det ikke længere efter de første 5 års rentefrihed skal være 6½ pct., men derimod 4½ pct. Herved har boligministeren mere end kompenseret for renteaftgiften, og med de to belyste forhold omkring den almennyttige sektor i lovforslag nr. L 10 vil jeg mene, at Boligselskabernes Landsforening på vegne af den almennyttige sektor må kunne være ganske godt tilfreds med den behandling, der også i dette lovforslag er overgået dem, der bor i de almennyttige boliger.

Jeg vil benytte lejligheden til at fremhæve et enkelt punkt til lovforslag nr. L 12. Det er med stor interesse, vi ser, at sparekassernes diverse økonomer og direktører er så interesseret i de stakkels mange mennesker, der i dette land nu tilsyneladende kommer i klemme. Jeg kan godt forstå, at sparekasserne er lidt bekymrede, for sparekassernes forøgelse af lån til forbrug inden for 1½ år har såmænd kun været på 880 pct.!

Hvad er det så, man er bekymret for med hensyn til de 100.000 husejere, som der står på vores avisers forsider i dag?

For det første omtaler man ikke, at renten, som jeg tidligere nævnte, allerede er faldet med et par procent. Det havde dog været rart, for det kunne måske fortælle lidt om denne bekymrings baggrund.

For det andet er det klart – og det har også været drøftet i udvalget – at der er tale om den situation, hvor mennesker på forskellig måde har hentet til udbetalingen på ejerboligen. Den, der har fået pant i ejendommen, bliver ikke pålagt nogen renteaftgift, altså vedkommende er, efter hvad man mener her, godt stillet. Den anden person, der måske har været kreditværdig og har hentet sit lån i pengeinstituttet, og som ikke har behøvet at stifte pant i ejendommen, har fået lånet på en variabel rente, og det vil som følge af dette lovforslag blive belagt med en renteaftgift.